

Kommer med nye Documenter, uden at Forskrifterne i § 24 ere iagttagne med Hensyn til dem.

§ 28.

Vil Sagsøgeren imidlertid strax føre Vidner, og disse ere tilstede, kan Sagen paabegyndes med Vidneførsel, og den mundtlige Deduktion udsættes da i Overensstemmelse med Reglen i § 33 nedenfor.

Begjærer Sagsøgeren den Dag, Sagen falder i Rette, Udsættelse for at føre Vidner eller at fremskaffe nye Documenter, kan saadan imod Indstævntes Protest kun indrømmes ham, forsaavidt Retten finder, at der i det fra Indstævntes Side Fremkomne og i Sagens Bestaffenhed er Anledning dertil. Kan en paabegyndt Vidneførsel ikke blive sluttet Sagens første Tægtedag af Mangel paa Tid, bliver dens Fortsættelse og Slutning ifølge Rettens Bestemmelse at udsætte til den næste eller en af de følgende Retsdage; eller, hvis Omstændighederne gjøre det ønskeligt, til et overordentligt Retsmøde. Naar Sagsøgeren derimod begjærer Sagen udsat under Vidneførsel, for at føre flere Vidner, og Indstævnte protesterer imod saadan Udsættelse, bliver det ved Rettens Kjendelse, eslerat der har været givet Parterne Leilighed til mundtlig at udtale sig desangaaende, at afgjøre, om der efter Sagens Bestaffenhed og navnlig efter hvad der er fremkommet under den alt stedfundne Vidneførsel, bør gives Sagsøgerens Begjæring Medhold.

§ 29.

Saafernt Sagsøgeren ved Inkaminationen deducerer Sagen i Henhold til den af ham afgivne skriftlige Fremstilling og de andre Documenter, der som ovennævnt ere bledne med Udsættelse, uden at fremkomme med nye Documenter eller at føre Vidner, bør i Reglen ogsaa Indstævnte strax, under Fremlæggelsen af sine Documenter, deriblandt Fremstillingen af hans Indsigelser og Paastand (§ 25), give sit Tilsvær. Forsaavidt Indstævnte imidlertid ikke har været pligtig til, eller det paa Grund af Sagens Vidløftighed eller af andre Aarsager — som, forinden Deduktionen finder Sted, maa opgives, og hvis Gyldighed paastømmes af Retten — ikke har været ham muligt at for-

berede sit Forsvar og at foretage de i § 25 befalede Skridt, kan Retten tillade Sagens Forhandling udsat til den næste eller en af de følgende Retsdage; under paatrængende Omstændigheder kan i denne Anledning berammes et overordentligt Retsmøde, og kan det da til Sagens Fremme tilstedes Indstævnte, istedetfor at afgive en skriftlig Fremstilling af sine Indsigelser og Paastande, at faae det fornødne herom tilført Protokollen i Overensstemmelse med de om Sagsøgerens Tilforsler gjældende Forskrifter. — Fremkommer Sagsøgeren efter Rettens Tilladelse med nye Documenter, eller fører han Vidner, forinden han mundtlig deducerer Sagen, bør der ikke nægtes Indstævnte en passende Udsættelse til at forberede de derved foranledigede yderligere Forsvarsmidler.

De nye Documenter, der fra Sagsøgerens eller Sagsøgtes Side fremlægges, saavel som de yderligere Bemærkninger, som Fremlæggelsen af nye Documenter eller Vidneførselen maatte foranledige en Part til at føie til den af ham først afgivne Fremstilling, blive ibrigt paa den i § 24, jfr. § 25, bestemte Maade at meddele Modparten.

Det staaer ogsaa Indstævnte frit for strax den første Retsdag — eller den følgende Tægtedag, naar han har faaet Udsættelse med sit Tilsvær — at føre Vidner, og gjælde da med Hensyn til Sagens Udsættelse paa Grund af en tilsigtet eller paabegyndt Vidneførsel fra Indstævntes Side lignende Regler, som ovenfor i § 28 ere anførte med Hensyn til Vidneførsel fra Sagsøgerens Side.

Naar Indstævnte saaledes fra sin Side vil begynde Sagen med Vidneførsel, eller anseer sig berettiget til af denne eller andre Grunde at forlange Udsættelse med at give sit Tilsvær, bør han tilkjendegive Saadant strax ved Sagens Inkamination, forinden Sagsøgeren paabegynder sin mundtlige Deduktion af Sagen, jfr. nedenfor § 33.

§ 30.
Naar Indstævnte har givet Tilsvær og i dette ikkun har støttet sig paa de Sagsøgeren i Forveien meddelte Documenter og navnlig ikke har ført Vidner, maa Sagsøgeren for det Tilfælde, at han ikke vil fremsætte yderligere Sogsmaalsgrunde, forsaavidt saadanne overhovedet